



Dragii mei prieteni,

in aceasta seara intunecata m-a sunat Loretta de la Nürnberg. Auzindu-i vocea inabusita de plans, stiușem pe loc ce s-a intamplat.

Ieri seara, deci in ziua de 1 decembrie 2011, la orele 22:55 s-a stins Dudu.

Sosise momentul sa ma despart de prietenul meu din copilarie. Sosise momentul in care Dudu, invins de o boala grea, necrutatoare impotriva careia a luptat 8 luni de zile cu un deosebit curaj si cu setea lui nestapanita de viata, a inchis ochii.

Ne cunosteam cu Alin Baltanoiu de pe bancile clasei primare, din Timisoara. Si acum ma priveste din poza clasei a III-a un baietas blond cu un zambet larg... Noi toti ii spuneam Dudu. Dudu ii spuneam si dupa ce fiind adoptat de bunicul sau, isi schimbase numele in Peter Strasser.

Dudu a fost numele sub care se simtea cel mai bine, numele sub care se prezentase publicului in aprilie 2010 la lansarea "Jurnalului unei emigratii" la Timisoara. "Eu sunt Dudu" a spus in timp ce se ridicase in picioare. Fotografia a fost facuta in acel moment.

A plecat dupa o mare suferinta, regretand ca nu putuse veni cu mine la intalnirea de la Haifa. M-a rugat sa trimit o Rugaciune la Zidul Plangerii.

Nu a dorit sa va informez despre boala lui. Vorbeam des unul cu altul si pana in ultima clipa a luptat cu inevitabilul. A avut o inima mare si mult curaj. A tinut mult la voi toti.

Inchei acum scrisoarea cu vorbele Loretei: A vrut sa mearga in decembrie la soare... Acum este acolo...

Cu mult drag si cu mare tristete,
Juli

Draga Loretta,

Te rog sa accepti sincerele mele condoleantze pentru aceasta pierdere imensa si tragica pe care o ai prin plecarea lui Dudu. Noi am fost colegi de clasa si desi nu ne-am mai revazut dupa emigrare, am tinut legatura prin corespondentza si am savurat toate pozele trimise de el sau prin Julia... Dudu va ramine pentru mine un om de mare curaj si sete de viata, caldura umana si umor fin, cineva cu care poti continua o conversatie intrerupta cu decenii in urma. Mi-as fi dorit tare mult sa ne mai intilnim... Iti doresc Loretta multa putere in aceste clipe deosebit de grele.

Cu mult drag,
Gyuri Kun

Juli draga,

cand am vazut titlul mailului tau mi-a trecut prin minte ca e de rau.....Dudu, ii spuneam si noi tatalui meu intre noi, in familie... Regret amarnic ca s-a grabit asa de tare sa ajunga alaturi de dascalul sau pe taramul de dincolo de curcubeu.

In Aprile 2010 m-am bucurat enorm revazandu-l si am vorbit mult impreuna, nici prin gand nu-mi trecea ca avea sa fie pentru ultima oara.

Ce mare pacat ca el un om inca tanar a fost rapus de asa o boala parsiva...si eu am in camera cu calculatorul acea poza despre care tu vorbești....si uite ca unii nu mai sunt...asa cum spunea bietul meu tata: "ne nastem pe rand si murim pe sarite".

Fie ca noi toti care l-am cunoscut, si care acuma cu trecerea anilor am gasit drum de la suflet la suflet sa-i pastram nestinsa candela neuitarii si a prieteniei.

Fie-i odihna vesnica!
Alina

Draga Juli,

Nu-mi vine sa cred ca si Dudu ne-a parasit. Tacerea lui m-a facut sa-mi pun intrebari, ca ne mai scriam. Nu am stiut de boala lui, dar acum imi amintesc cand ai dat interviul acela in Israel ai pomenit ca cineva tot din cercul nostru, se zbate intre viata si moarte. Acuma am inteles ca acea persoana a fost Dudu.

Imi pare nespus de rau ca a trebuit sa si sufere si lupta sa a fost zadarnica.

Noroc ca am apucat sa-l intilnesc la lansarea ta de carte. Si nu numai, am fost apoi la un pahar de vorba la un restaurant impreuna cu Juli Potcoava(Embianu), si ne-am deparat amintirile din scoala si apoi din viata fiecaruia. A fost tare placut.

Nici azi numi vine sa cred ca Marta numai este printre noi. Ea a fost ca un liant si a facut sa ne intilnim si sa stim toate noutatile. Imi lipseste tare ca nu treceau 4-5 zile ca sa nu ne vedem pe Skype si sa stam la povesti. Acum merg din cand in cand la cimitir ca sa depun cate o floare pe mormantul ei.

Odihneasca amindoi in pace si poate se intilnesc acolo sus in cer.

Te pup si numai bine la toti cei dragi care te inconjoara,

Adi (Adriana Rengle)

Draga Juli,

Am aflat ieri seara vestea de la taica-meu. El e pe aici. Probabil ca era inca in shock daca nu a reactionat... Probabil acelasi shock pe care l-am simtit si eu: acum putini ani am fost cu Dudu la un concert Phoenix in Piata Operei la Timisoara, pt. prima data cand am scos-o pe Elena prin Vest, am fost la ei la casa de vacanta, am mancat gratate si ne-am distrat de minune! Incredibil! Daca un lucru stia omul asta sa faca perfect, asta era sa "bridge the gap between generations".

Povestim mai incolo, ca acum am un nod in gat si cuvinte putine.

Cu drag,
Bogdan (Groza)

Draga Loretta,

Neraspunzand la acest email trist nu am reusit sa intorc timpul inapoi. In clasele primare mergeam cu Dudu la scoala ... dar nu se pot deparna intr-un paragraf toate amintirile care-l vor pastra viu in memoria noastra a tuturor celor care l-am cunoscut si iubit.

Dumnezeu sa-l aiba in paza.
Voicu (Groza)

Draga Loretta,

am primit cu groaza vestea. Dudu a fost un prieten deosebit, mereu vesel, mereu pregatit sa spuna o vorba buna, sa consoleze pe cel care a dat de greu. Ma sperie gandul ca Dudu nu mai este, ca a plecat la soare. Ingerii se vor bucura dar noi il vom plange mereu.

Oare este un blestem? Doi dintre prietenii mei dragi, regasiti dupa o gramada de ani, la lansarea cartii „Jurnalul unei emigratii” au emigrat din nou, de data aceasta pe vecie, langa alti colegi din clasa noastra, care au ales mai demult acest drum fara bilet de intoarcere.

Dumnezeu sa aiba grija de ei si somnul sa le fie usor cu vise frumoase cum a fost sufletul lor.

Dudule dormi in pace!

Cu tristete nemarginita si multe amintiri dragi,
Iulia (Potcoava)